

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. IV. Ad capitulum 40. de Elect. & El. pot.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

Tervana,
Teroana.
Cap. 33.
Episcopat.
Bajocensis.

Episcopi ju-
ris periti.
Gregorius
Neo-Cas.
Juris peri-
tus.

Studium
juris, maxi-
mum viati-
cum.

Severus An-
tioch. Epif.
Petrus Pi-
sanus.
Luxoviensis
Episc.

Interpretatur Chronicon Normannorum ad A. 1157. Comes Morinorum, quos moderni Flandros nominant. Horum civitas

Episcopalis Tervana, seu Teroana, à Carolo V. excisa, quæ fuit suffraganea Archiepiscopi Remensis. Vide supra Eclogâ 3. c. 8.

In cap. 33. Rescribitur Episcopo Bajocensi, cui nomen Roberto fuit, ut habet auctor Gallia Christiana. Episcopatus Bajocensis, sub Archiepiscopatu Rotomagensi ad sequanam in Normanniâ. Bajeux. Bajocasses Casari & Ausonio noti, Gallia Lugdunensis populi. Bajocassina prædia in Gallia Lugdunensi

habet Sidonius 4. Epistol. 17. Hic Robertus Episcopus Innocentio nostro dicitur juris peritus, quæ non ultima Episcopi laus est.

Hoc encomio celebratur Gregorius Neo-Casariensis, quod legum Romanarum fuerit peritus. Socrates lib. 4. c. 22. ἔτι καὶ ὡς τῶν Ἀθηνησίων παιδείᾳ ἀναχωρίσας, ἐν τῇ Βηρυτῶν νόμους ἐμάθη.

Consilio Rhetoris cujusdam se legibus operam dedisse confitetur in panegyrico ipse ad Origenem, & addit, à magistro

accepisse, maximum ei viaticum fore legum studium. Sic leges

Beryti didicisse memoratur Severus Antiochenus Episcopus, de quo Evagrius lib. 3. c. 33. Petrus Pisanus Episcopus unus è partibus

Petri Leonis, legum & canonum peritus celebratur vitâ D. Bernardi lib. 2. c. 7. ut observat doctissimus Dadinus.

In cap. 37. legendum, non Lexoviensi, sed Luxoviensi Episcopo du Lusseul, in Comitatu Burgundia. Caterum textus verba:

Cum nullam spem vel promissionem habens, ut Abbas fiat, debeat monachari, hoc volunt: qui nullam spem aut promissionem ut Abbas fieri possit, habet electus: eum oportere prius monachari, alias abbas non fiet. Junge cap. 49. h. 1.

CAP. IV.

Ad capitulum 40. de Elect. & El. pot.

S U M M A R I A.

1. Patriarcha Cpolitani electio venit ad sedem Rom.	4. Notarii Ecclesia.
2. Magistri dignitas.	5. Scriniarii.
3. Notarii Apostolici Regionarii.	6. Duò genera Notarior.
	7. Species facti.

Epi-

E Pistola hæc habetur *lib. 3. Regesti. 15.* Et in collectione IV. Pertinet huc, quod scribit Godefridus Monachus *in annal. ad ann. 1215. Papa Rome Concilium habuit, ubi tam de transmarinis partibus, quam de cunctis Christianorum finibus, Patriarchis, Episcopis &c. congregatis in Ecclesia S. Johannis Baptiste, concilium in festo S. Martini inchoatum, & usq. ad festum S. Andrea protractum nihil dignum memoria, quod commendari posset, actum est, nisi quod Orientalis Ecclesia (quod ante inauditum fuit) se subditam Romana Ecclesie exhibuit. Nam Cpoli duo in Patriarcham electi Romam venerunt, qui ambos consilio Cardinalium deposuit, & tertium substituit, & investivit, & ad sedem propriam remisit.* Hæc Godefridus. Captâ enim Constantinopoli à Francis & Venetis, Patriarchæ Constantinopolitani electionem Innocentius sibi sumserat, quæ hæctenus penes Imperatorem fuerat, eique hanc formam dederat, ut esset penes Canonicos Patriarchalis Ecclesie & Præpositos conventualium ecclesiarum Constantinopolitanæ civitatis. Inscriptio est ad MAXIMUM, qui dignitate Magister audit, officio Notarius Apostolicus. Est enim Magister nomen dignitatis. Dicuntur ita graduati in Theologia & artibus liberalibus, teste P. Gregorio. Dicuntur & cujuslibet disciplinæ præceptores hoc nomine, uti magistratus vox pro docendi potestate. *l. un. C. de stud. lib. urb. Rom. Magistrare docere est. Sparianus Hadriano: vitam militarem magistrans. Festus: magistrare, regere & temperare est.* Dicuntur Magistraciones etiam loca ipsa seu cellulæ, in quibus docetur. *l. 3. C. Tb. de stud. lib. urb. R. quæ est l. un. C. Justin. eod. tit.* Maximus iste salutatur *Notarius Apostolicus.* Hos institutos à Clemente per septem urbis regiones, ut Martyrum gesta perscriberent, unde notarii regionarii dicti, refert Anastasius & Platina *in Clemente.* Cum verò temporis progressu negligentius executioni publica hæc liturgia mandaretur, Anterus Pontifex Romanus denuo circa annum salutis 238. gesta illa Martyrum apud Notarios deposita diligenter conquistata in Ecclesie apothecas recondidit. Notariis deinceps addidit *Ἐπισκόπους καὶ ἐργολάους* Fabianus successor Anteri, septem nimirum Diaconos, per septem urbis regiones, qui cujusque dignatio.

*Patriarchæ
Cpolitani
electio ve-
nit ad se-
dem Rom.
Magistri
dignitas.*

*Notarii A-
postolici Re-
gionarii.*

*Notarii
Ecclesie.*

Scriniarii.

*Duo genera
Notarior.*

*Species fa-
cti.*

tionis martyrum tormenta consignabant. Alii erant Romanæ Curie & S. R. E. proprii Scriniarii & Notarii, qui scribendis Papæ actibus inserviebant. Hi vices Cancellarii supplebant. Idem literas Apostolicas & tabulas ecclesiasticas perscripserunt. *can. quidam. c. 5. qu. 1. can. 2. c. cum redemptor. c. 12. qu. 2.* Unde iidem chartularii. *can. quâ de causâ. c. 2. qu. 5.* Eorundem munus fuit serinia seu archiva Ecclesiæ tueri atque custodire, unde & Scriniarii dicti. *c. ad audientiam. de Prescript. Glossæ Basilicæ: σερνία ἢ ἀρχίαι.* Etymologus *σερνία* τῆς δικικῆς ὑπάρχων τάξεως λαλινῶν φωνῆ ὅ ἐστι νοτάρι, ἑλληνικῶς χαρτοφύλαξ. Suidas. *σερνία* ὁ χαρτελάριος τῶν ἐπιπέχων, ὁ αἰρων τὸ σερνιον ἢ τὸ κιβώτιον. Postremò iidem Protonotarii dici sueverunt, ut in *pragm. tit. de caus. c. 1. §. Romane & ibi Glossa.* Duo ergo Romæ Notariorum genera, quamvis utrumque genus & urbis & curiæ in iisdem hominibus sæpè conveniebat, ut in Sergii IV. diplomate: *Scriptum per manus Benedicti Notarii Regionarii & Scriniarii S. R. E.* Uti nec impediēbat Notarium Apostolicum fuisse & alterius alicujus urbis. Ita in Epistolis Innocentii III. *lib. 2. Epist. 22.* Ego Guido S. R. E. & Piperni Scriniarius interfui & subscripsi. Species facti in capitulo isto hæc est: Mortuo Thomâ Mauroceno, qui primus è Latinis electus est Patriarcha Constantinopolitanus, Electorum suffragia exstiterunt imparia, aliis Heracliensē (ita enim rescribi oportet pro *Eradiensi*) Archiepiscopum, aliis Plebanum S. Pauli de Venetiis eligentibus. Re Romam delatâ, causæ cognitionem Pontifex Magistro Maximo mandavit, eumque Constantinopolin misit, cui tamen finem non imposuit Venetiis moratus. Quare postea causa commissâ fuit Pelagio Albanensi episcopo Constantinopolin legato, ut videre est *ex lib. 4. Epist. Innocent. 104. 105. 106. 112.*

CAP. V.

Ad cap. 45. 46. 47. de Elect. & El. pot.

S U M M A R I A.

1. Cap. 45.

2. Emendatio c. 46.

3. Ulfonis Lundensis electio irrita.

4. Emendatur c. 46. Ebroidensis.

5. Ab-